

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Των Μαρίλιας Γκαντέρη, Θωμά Δάκη, Κλαούντιας Κιούρα, Παναγιώτη Μακρή,
Μαρίας Σεϊτανίδου, Ελευθερίας Σταύρακα

(Τα κείμενα των διαμεσολαβητών είναι της Αγγελικής Γιανάτου και Μαίρης Κοτσίκη, από το βιβλίο της Άννα Μπαφίτη «Παρέχοντας συναισθηματική υποστήριξη και πληροφόρηση στα παιδιά για το πέρασμά τους από το Δημοτικό στο Γυμνάσιο» ©)

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΘΩΜΑΣ
- B) ΡΑΖΑΝ
- Γ) ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ
- Δ) ΜΑΡΙΑ

Σχολική βιβλιοθήκη. Μπροστά από ένα ράφι στέκονται ο Θωμάς και η Ραζάν. Η Ραζάν κρατάει στα χέρια της ένα βιβλίο.

ΘΩΜΑΣ: (της αρπάζει το βιβλίο)
Δικό μου είναι!

ΡΑΖΑΝ: (του αρπάζει το βιβλίο)
Και γιατί να είναι δικό σου; Δικό μου είναι!

ΘΩΜΑΣ: (της αρπάζει το βιβλίο)
Δικό μου!

ΡΑΖΑΝ: (του αρπάζει το βιβλίο)
Δικό μου!

ΘΩΜΑΣ: (της αρπάζει το βιβλίο)
Δικό μου!

ΡΑΖΑΝ: (του αρπάζει το βιβλίο)
Δικό μου!

Το βιβλίο σκίζεται και τα παιδιά γυρνάνε τις πλάτες τους το ένα στο άλλο και σταυρώνουν τα χέρια.

Στη βιβλιοθήκη μπαίνουν δυο συμμαθητές τους. Παίρνουν την θέση τους στο γραφείο και τους κάνουν νόημα να καθίσουν και αυτοί.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ:
Καλημέρα. Είμαι ο Ανάστασης και από εδώ η Μαρία.

ΘΩΜΑΣ:

Καλημέρα. Είμαι ο Θωμάς και η κυρία από εκεί είναι η Ραζάν.

ΡΑΖΑΝ:

Δεσποινίς παρακαλώ. Καλημέρα!

ΘΩΜΑΣ:

Και η δεσποινίς από εκεί είναι η Ραζάν..

ΜΑΡΙΑ:

Καλημέρα Θωμά και Ραζάν! Σας ευχαριστούμε που ήρθατε και που επιλέξατε την διαμεσολάβηση για να λύσετε το πρόβλημα που προέκυψε. Είναι μια πολύ καλή αρχή, θα πει ότι και οι δύο θέλετε να λύσετε το πρόβλημα.

ΘΩΜΑΣ:

Δεν ήρθαμε ακριβώς...

ΡΑΖΑΝ:

Να μιλάς για λογαριασμό σου. Εγώ ήρθα.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ:

Μην απευθύνεστε στον άλλον. Μιλάτε σε εμάς παρακαλώ.

ΜΑΡΙΑ:

Εμείς ως διαμεσολαβητές είμαστε εδώ για να βοηθήσουμε και τους δυο σας.

Το καθένα από τα παιδιά απευθύνεται στον διαμεσολαβητή του.

ΘΩΜΑΣ:

ΑΥΤΗ χρειάζεται βοήθεια!

ΡΑΖΑΝ:

ΑΥΤΟΣ!

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ:

Αφήστε τον άλλον να μιλήσει και μη διακόπτετε παρακαλώ.

ΘΩΜΑΣ:

ΑΥΤΗ Η Η Η Η ΚΑΡΑΚΑΞΑ!

ΡΑΖΑΝ:

ΑΥΤΟΣ Ο Ο Ο Ο ΜΠΟΥΦΟΣ (γυρνά στο κοινό, βγάζει απότομα την βεντάλια από το τσαντάκι και κάνει νευρικά αέρα)

ΜΑΡΙΑ:

Όταν μιλάτε για τον άλλον μη βρίζετε και μη μιλάτε άσχημα παρακαλώ.

(ταυτόχρονα)

ΡΑΖΑΝ:

Σε ΑΥΤΟΝ να τα πείτε!

ΘΩΜΑΣ:

Σε ΑΥΤΗΝ να τα πείτε!

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ:

Συζητήστε για το πρόβλημα και το πώς σας έχει επηρεάσει.

ΘΩΜΑΣ:

Κάθε φορά που σε βλέπω παίρνω ηρεμιστικό. Δεν σε αντέχω. Να πας από εκεί που ήρθες!

ΜΑΡΙΑ:

Προσπαθήστε να είστε ειλικρινείς.

ΡΑΖΑΝ:

Θέλω να πάρω το πιο χοντρό βιβλίο και να σε ξανακοπανήσω στο κεφάλι.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ:

Εμείς ως μεσολαβητές, δεν θα πάρουμε το μέρος κανενός, δε θα σας κρίνουμε, δε θα σας βρούμε εμείς λύσεις, θα σας βοηθήσουμε να τις βρείτε μόνοι σας. Να ξέρετε ότι στο τέλος δεν θα είναι κανένας ο «ηττημένος»

ΜΑΡΙΑ:

Αν συμφωνείτε με τους κανόνες και νομίζετε ότι θα τους τηρήσετε, μπορούμε να συνεχίσουμε τη διαδικασία. Συμφωνείτε λοιπόν;

ΡΑΖΑΝ και ΘΩΜΑΣ:

Εγώ συμφωνώ.

ΜΑΡΙΑ:

Λοιπόν παιδιά, ποιος από τους δύο θέλει να ξεκινήσει και να μας πει τι συνέβη, πώς ένιωσε ή τι σκέφτηκε τη στιγμή του περιστατικού;

ΘΩΜΑΣ:

Οι κυρίες-λέμε τώρα- προηγούνται.

ΡΑΖΑΝ:

Δεσποινίς παρακαλώ!

(απευθύνεται στη Μαρία) Πες του...

Ο Αναστάσης κρατάει σημειώσεις.

ΡΑΖΑΝ:

Η κυρία της Μουσικής μας ανέθεσε μια ομαδική εργασία. Πηγαίνω λοιπόν στην βιβλιοθήκη, βρίσκω το βιβλίο που θέλω, απλώνω το χέρι μου να το πάρω και ξαφνικά ο κύριος από εδώ, χωρίς καμία αιτία, μου βάζει τρικλοποδιά, με αποκαλεί «μαύρη» και μου παίρνει το ΒΙ-ΒΛΙ-Ο ΜΟΥ από τα χέρια ΜΟΥ. Αυτή η συμπεριφορά του είναι μειωτική και απαξιωτική για εμένα. Τα υπόλοιπα τα ξέρετε: με είπε καρακάξα. Δεν θα βρεθεί ένας gentleman στον δρόμο μου;...ΕΝΑΣ! **(γυρνάει στο κοινό, σταυρώνει τα χέρια, κάνει σταυροπόδι και κουνάει νευρικά το πόδι)**

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ: (απευθύνεται στον Θωμά)

Θωμά, ευχαριστούμε που έκανες υπομονή και περίμενες τη σειρά σου να μιλήσεις. Μπορείς να μας περιγράψεις το πρόβλημα από τη δική σου οπτική γωνία;

Η ΜΑΡΙΑ κρατάει σημειώσεις.

ΘΩΜΑΣ: (απευθύνεται στον Διαμεσολαβητή 1)

Φυσικά. Η κυρία της Μουσικής μας ανέθεσε μια ομαδική εργασία. Πηγαίνω λοιπόν στην βιβλιοθήκη, βρίσκω το βιβλίο που θέλω, το αφήνω στην άκρη για να ψάξω ένα άλλο βιβλίο. Όταν επιστρέφω στο ράφι, βλέπω την κυρία από εκεί...

ΡΑΖΑΝ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΛΕΜΕ!!!. Αααα, δεν, δεν... (απευθύνεται στη Μαρία)

Πες του! (ανοίγει την τσάντα, βγάζει το μαντήλι και αρχίζει να σκουπίζεται)

ΘΩΜΑΣ:

...να κρατάει το ΒΙ'ΒΛΙ-Ο ΜΟΥ στα χέρια ΤΗΣ. Όταν της ζήτησα να μου το δώσει πίσω γιατί ΕΓΩ το βρήκα ΠΡΩΤΟΣ, όχι μόνο αρνήθηκε να το κάνει, αλλά πήρε ένα άλλο βιβλίο πολύ χοντρό και μου το πέταξε στο κεφάλι. **(δείχνει την γάζα)**

ΡΑΖΑΝ: (σταματάει να σκουπίζεται και γυρνάει στη Μαρία)

Πιο χοντρό από εσένα αποκλείεται να ήταν.

ΘΩΜΑΣ:

Αυτή η συμπεριφορά δείχνει έλλειψη σεβασμού και ενσυναίσθησης. Τα υπόλοιπα τα ξέρετε: με είπε μπούφο. Τι τραβάω και δεν το μαρτυράω Θεέ μου!

ΡΑΖΑΝ:

Τι τραβάααας; Εσύ τι τραβάς; Είμαι εδώ τόσους μήνες και ούτε ΜΙΑ φορά ρώτησες από που έρχομαι, πώς τα κατάφερα έως εδώ, αν χρειάζομαι κάτι, αν μου λείπει κάποιος. Η αλήθεια είναι ότι μου λείπει η φίλη μου. Είναι ευγενική και με αγαπάει, όχι σαν κάποιον άλλον εδώ μέσα. Με κάνει και γελάω και με καταλαβαίνει, όχι σαν κάποιον άλλον εδώ μέσα. Κάνουμε φιλοσοφικές συζητήσεις και μοιραζόμαστε τα μυστικά μας, όχι σαν κάποιον άλλον εδώ μέσα που το μόνο που κάνει είναι να μοιράζει προσβολές και κοροϊδίες. Για αυτό και εγώ το αποφάσισα: Από αυτήν την στιγμή, σου κόβω την καλημέρα!

(Γυρνάει την πλάτη στη Μαρία. Το ίδιο κάνει και το Θωμάς.)

Οι Διαμεσολαβητές συμβουλεύονται τις σημειώσεις τους.

ΜΑΡΙΑ:

Άρα, αν καταλάβαμε καλά δεν γνωρίζετε καθόλου τα σχετικά με τα δικαιώματα του παιδιού.

ΡΑΖΑΝ και ΘΩΜΑΣ: (πάντα με τις πλάτες γυρισμένες)
ΣΩΣΤΑ!

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ:

Μετά από τη σημερινή σας εμπειρία, άλλαξε κάτι στον τρόπο που σκέφτεστε;

ΜΑΡΙΑ:

Τι λέτε; Μπορεί άραγε ο καθένας να κάνει κάτι το διαφορετικό την επόμενη φορά;

Τα παιδιά σταδιακά κατεβάζουν τα χέρια, γυρνάνε τις πλάτες τους και κοιτιούνται πρόσωπο με πρόσωπο.

ΘΩΜΑΣ:

Ραζάν και εγώ έχω αγαπημένο φίλο, τον Πέτρο. Του αρέσει το μπάσκετ, το ποδόσφαιρο, η γυμναστική, τα βιντεοπαιχνίδια και η μουσική, ειδικά η ροκ. Είναι ο αγαπημένος μου φίλος και θέλω να παραμείνει ο αγαπημένος μου φίλος. Και επιπλέον είχες δίκιο: Το βιβλίο ήταν δικό σου. Συγγνώμη που σου έβαλα τρικλοποδιά. Και που σε αποκάλεσα “μαύρη”.

ΡΑΖΑΝ:

Και καρακάξα.

ΘΩΜΑΣ:

Δυναμική ήθελα να πω.

ΡΑΖΑΝ:

Συγχωρεμένος... Με συγχωρείς που σου πέταξα το βιβλίο. Και που σε αποκάλεσα μπουφό. Έξυπνο εννοούσα. Και τώρα που το σκέφτομαι, το βιβλίο ήταν δικό σου.

ΘΩΜΑΣ:

Δεν πειράζει ... Δικό σου ήταν.

ΡΑΖΑΝ:

Πειράζει και παραπειράζει. Εσύ το βρήκες πρώτος. ΔΙΚΟ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ!

ΘΩΜΑΣ:

Δεν βαριέσαι; Το άφησα όμως. ΔΙΚΟ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ!

ΡΑΖΑΝ: (σηκώνεται από την καρέκλα και την ρίχνει προς τα πίσω κλοτσώντας την)

Βαριέμαι και παραβαριέμαι. ΔΙΚΟ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ!

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ: (σηκώνεται, μπαίνει ανάμεσά τους με τεντωμένα χέρια και τους χωρίζει)

Βρε παιδιά κάντε το καλό και ρίξτε το στο γιαλό.

ΜΑΡΙΑ: (σηκώνεται ανήσυχη)

Ησυχάστε!

ΘΩΜΑΣ:

ΔΙΚΟ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ!

ΡΑΖΑΝ:

ΔΙΚΟ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ!

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ:

Κανενός δεν είναι!

ΜΑΡΙΑ:

Το σκίσατε το βιβλίο!

Τα παιδιά σταματούν και κοιτάζουν τις σκισμένες σελίδες.

ΘΩΜΑΣ:

Σου αρέσει το ποδόσφαιρο;

ΡΑΖΑΝ:

Όχι πολύ.

ΘΩΜΑΣ:

Αυτή μπάλα είναι διαφορετική.

ΡΑΖΑΝ:

Δηλαδή;

ΘΩΜΑΣ:

Η μπάλα αυτή έχει μέσα κουδουνάκια και με αυτήν παίζουν και παιδιά που έχουν προβλήματα όρασης.

ΜΑΡΙΑ:

Δηλαδή;

ΘΩΜΑΣ:

Όλα τα παιδιά χωρίζονται σε δυο ομάδες των τριών ατόμων. Κάθονται στο τέρμα αντικρυστά. Όλα τα παιδιά φοράνε στα μάτια τους μαντήλια. Οι παίκτες της μιας ομάδας ρίχνουν την μπάλα προς το αντίθετο τέρμα. Τα παιδιά, που έχουν τα μάτια τους δεμένα με μαντήλι, προσπαθούν να πιάσουν την μπάλα, με την βοήθεια που κάνουν τα κουδουνάκια. Μετά οι ρόλοι αλλάζουν. Νικητής είναι όποιος βάλει τα περισσότερα γκολ.

ΜΑΡΙΑ:

Έχεις παίξει τέτοιο παιχνίδι;

ΘΩΜΑΣ:

Ναι.

ΜΑΡΙΑ:

Σου άρεσε;

ΘΩΜΑΣ:

Περάσαμε τέλεια και κάναμε πολλές γνωριμίες. Μπήκαμε για λίγο στην θέση αυτών των παιδιών και μάθαμε πράγματα που θα μας ωφελήσουν στην ζωή μας μεγαλώνοντας. Το απόγευμα έχουμε αγώνα. Θέλεις να έρθεις;

Φεύγουν μαζί.

ΡΑΖΑΝ:

Ναι.

ΘΩΜΑΣ:

Θα περάσω να σε πάρω στις 5. Πού μένεις;...

Τα παιδιά απομακρύνονται. Οι Διαμεσολαβητές βιάζονται να ετοιμάσουν τα χαρτιά της συμφωνίας.

ΜΑΡΙΑ:

Ευχαριστούμε πολύ που μας εμπιστευτήκατε. Θα τα ξαναπούμε σε μια εβδομάδα, για να διαπιστώσουμε αν τηρήθηκε η συμφωνία και από τις δυο πλευρές. Αν εντωμεταξύ υπάρξει πρόβλημα, είμαστε στη διάθεσή σας...

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ:

Υπογράψτε τώρα σας παρακαλώ κάτω από το κείμενο της συμφωνίας, όπως θα κάνουμε και εμείς...

Τρέχουν από πίσω τους.

ΜΑΡΙΑ:

Θέλουμε και εμείς να παίξουμε!

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ:

Πού θα γίνει ο αγώνας;

ΤΕΛΟΣ